

meget langt til Jernbane, og jeg tror ikke, at disse Mangler ville kunne afhjælpes paa nogen mere hensigtsmæssig Maade end ved at bygge denne Bane fra Odense til Faaborg. Jeg vil derfor paa det bedste anbefale denne Bane fra Odense til Faaborg, men jeg forudsætter rigtignok som givet, at det ogsaa bliver en Bane fra Odense til Faaborg, og at der ikke bliver nogen Bane, hvis den ikke bliver fortsat til Faaborg. Og derfor tror jeg, at det havde været rigtigst at vente med Forslaget, indtil det kunde forelægges i denne Skikkelse. Jeg kunde tænke mig, at man havde ment, at dette Forslag skulde virke som en stærk Opfordring til Befolkningen i Faaborgegnen om at skynde sig med sin Tegning, idet det skulde hænge som en Trussel over Hovedet paa disse Beboere: Dersom I nu ikke gøre eder færdige og komme med, saa faa I slet ingen Bane, saa stoppe vi op i Broby. Jeg kan ikke billige den Maade at virke paa, og jeg tror heller ikke, at den i og for sig er hensigtsmæssig. Jeg tror heller ikke, at den virker, fordi Befolkningen i den Egn vistnok vil være klar over, at paa den Maade plejer Rigsdagen ikke at afgøre Jernbaneforslag. Jeg vil da udtale det Ønske, at den manglende Tegning i den sydlige Del af Terrainet snarest maa kunne blive gennemført; og jeg forudsætter, at dette Forslag vil komme til et Udvalg, der vil det saa kunne ligge og vente, indtil Betingelserne ere til Stede for, at det føres igennem, saa skal det faa min bedste Anbefaling.

Johansen: De to ærede foregaaende Talere ville jo have lagt Mærke til, at jeg har præciseret endogsaa meget stærkt Nødvendigheden af, at denne Linie bliver gennemført, og at jeg havde Haab om, at i nær Fremtid ville de Midler, som nu mangle, blive tilvejebragte. Jeg tror at kunne støtte dette paa Oplysninger, som jeg har faaet om, at der bliver arbejdet ihærdigt der nede, og jeg er sikker paa, at Sagen, inden den naar sin Afgørelse, nok vil falde ud saaledes, at de Herrer ogsaa kunne blive tilfredse. Der er jo, som den ærede sidste Taler sagde, en stor Del af Befolkningen, som ligger mellem Assensbanen og Faaborg—Ringebanen, som har langt til Jernbane, og der er altsaa Trang til at faa en saadan, hvilket har givet sig Udslag deri, at de have været villige til at tegne, ligesom der ogsaa der nede i Faaborgegnen er tegnet ganske betydelige Beløb, saa det kun er et Tidsspørgsmaal,

naar hele Beløbet vil være tilvejebragt. Jeg skal fremdeles anbefale Forslaget til videre Fremme.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*C. Hage*): Den i dette Lovforslag omhandlede Banelinie giver, saa vidt jeg kan skønne, fra Statens Side ikke Anledning til nogen Indvending. At der er Meningsforskel mellem de lokale Interesser om Linien, er noget andet. Dette Spørgsmaal skal jeg imidlertid ikke her komme ind paa. I hvert Fald synes det mig at fremgaa af, hvad der foreligger, at der er Offervillighed fra den paagældende Egn Side for at faa Banen ført igennem, og jeg maa tillige paaskønne, at Lovforslaget stiller langt mere beskedne Krav til Statskassen, end hvad der har været Reglen ved de private Baneanlæg i de senere Aar. Man er her vendt tilbage til den Ordning, som blev bragt til Anvendelse ved forskellige private Baneanlæg i Begyndelsen af Firserne, saaledes ved Odense—Bogense Banen, Randers—Hadsund, Aarhus—Hou og Horsens—Juelsminde Banen. Alle disse Baner bleve byggede ved Midler, der vare tilvejebragte ad privat Vej, dog at Staten tilskød Halvdelen af Ekspropriationsudgifterne. Til de Baneanlæg, som ere hjemlede ved Loven af 8. Maj 1894, er Staten jo bleven forpligtet til at yde langt mere vidtgaaende Tilskud, nemlig Halvdelen af hele Anlægskapitalen. Jeg siger, at det maa paaskønnes, at Kravene her ere meget mere begrænsede. Men ikke desmindre er Forholdet dog det, at selv i denne reducerede Skikkelse, vil det Tilskud som Staten kommer til at yde, ingenlunde blive ubetydeligt. Hvis Banen bliver ført igennem til Faaborg, antager jeg, efter hvad der foreløbig foreligger for mig, at Ekspropriationsudgifterne ville blive mellem en halv og en hel Mill. Kr. Altsaa, det er ikke noget ringe Tilskud, som Staten skal udrede. I Betragtning heraf forekommer det mig, at det vil blive vanskeligt at lade det private Baneanlæg, som der her er Tale om, nyde Fremme, naar Forslagene om andre private Baneanlæg, der i forrige Rigsdagssamling bleve fremsatte, maa hvile indtil videre. Jeg udtalte i Fjor, at jeg maatte anse det for at være paa sin Plads, at Loven af 8. Maj 1894 løber ud, inden vi tage Beslutning om Bygning af ny private Baner med Statstilskud. Det forekommer mig da, at det samme maa komme til at gælde ogsaa for dette Baneanlæg. Noget andet vilde det derimod være, hvis man var i Stand til at bygge Banen helt